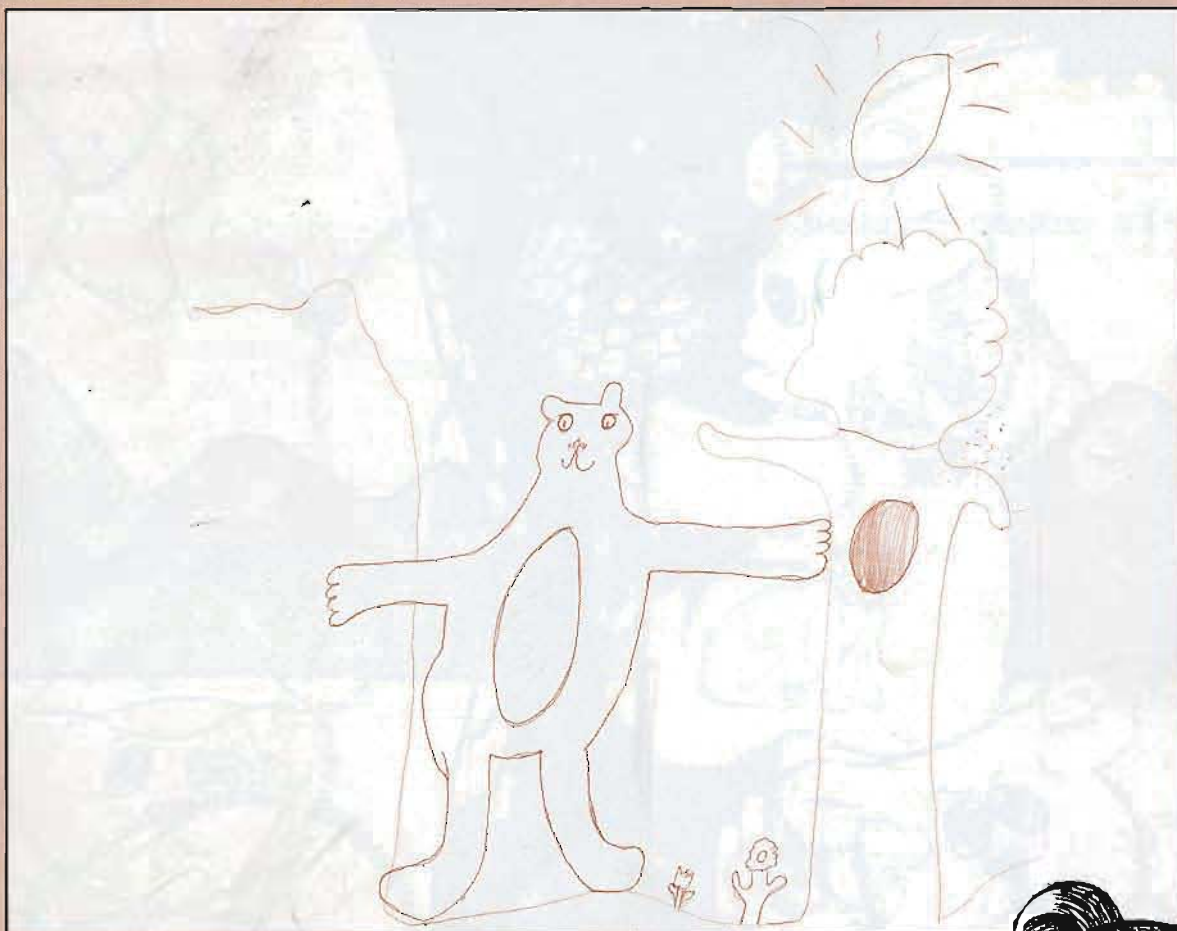

ЗПЛУЙСЬ

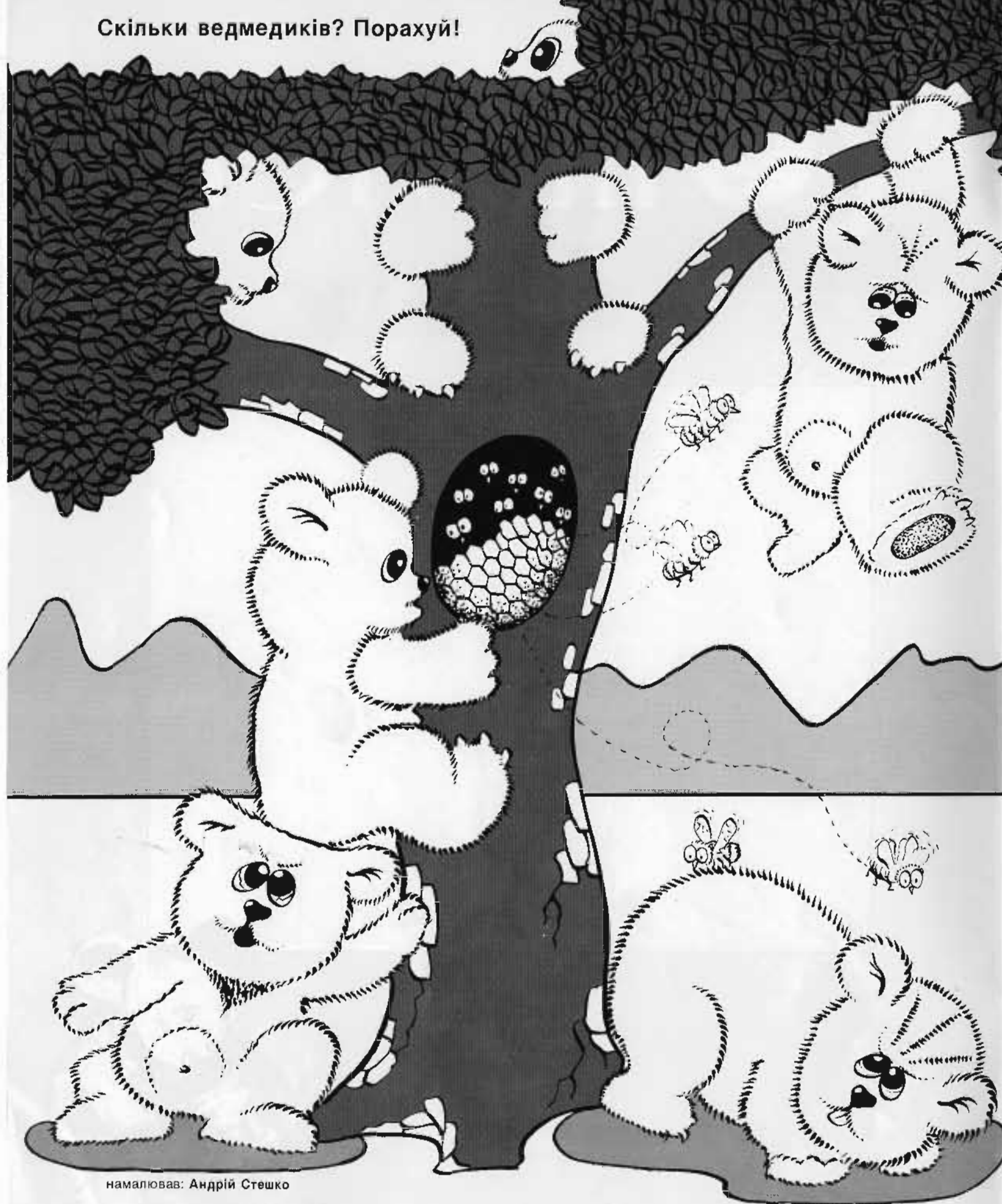
Ч.П. 3 (430)

ТРЕТЕ ЧИСЛО,

1994

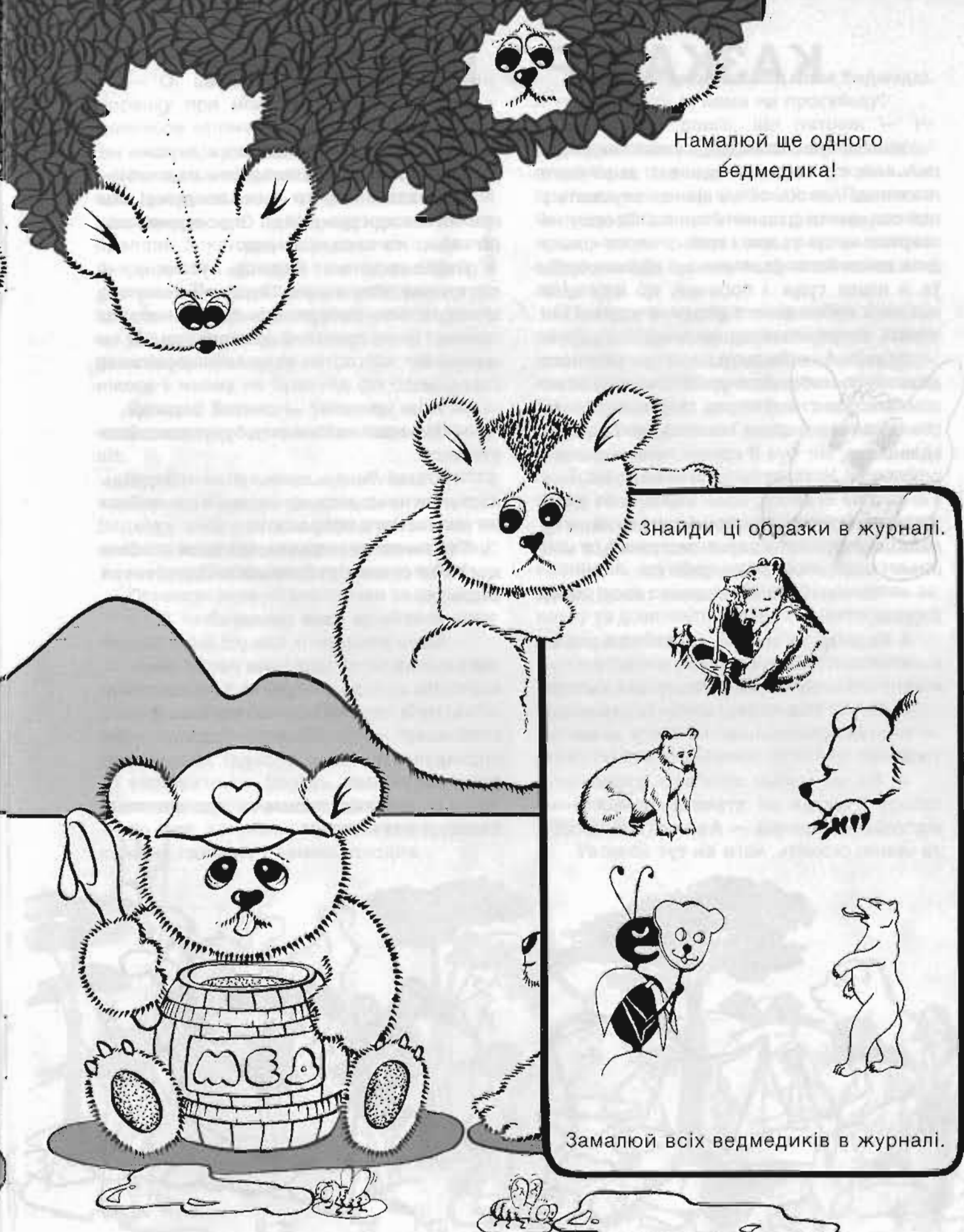

Скільки ведмедиків? Порахуй!

намалював: Андрій Стешко

Намалюй ще одного
ведмедика!

Знайди ці образки в журналі.

Замалюй всіх ведмедиків в журналі.

відповідь на сторінці 19

КАЗКА ПРО ВЕДМЕДЯ

Жив та був собі Ведмідь у лісі. Такий був сильний та великий, що всі звірі його лякались. Аж ось зачув він, що стукають у лісі сокири та дзвенять пилки. Спершу не звертав на це уваги, і щойно через кілька днів взяла його цікавість, що це таке було, та й пішов туди. І побачив, що вже ціла полянка прочищена з дерев, а кругом неї стоять шатра, посередині ж висока щогла.

Здивувався Ведмідь: хто це без його дозволу розтаборився у лісі? Вирішив отже спитати. На стійці перед хвірткою табору стояла така маленька новачка, що Ведмідь, здавалося, міг був її одним помахом лапи роздавити. Хотів отже пройти мимо неї, мов і нічого не сталося, коли нараз вона дала знак свистком та загородила хвіртку палицею. Прибігли зараз сестрички, а між ними і сестричка Командантка.

— Чого ви хотіли у нашому таборі, пане Ведмедю?

А Ведмідь як зареве, аж листя з дерев посипалося! Думав, всі почнуть тікати, а тут ніодна із сестричок не ворухнулася з місця.

— Як то? Вам переді мною не страшно? — спитав здивований. — Чому ж ви не тікаєте?

— Бо ми маємо обов'язок сторожити табору і нікуди не втечемо із нього! — відповіли сестрички. — А ви ось нам просто та чемно скажіть, чого ви тут хочете?

— Ну я... я... — почав Ведмідь, вже не так певно, — я хотів побачити ваш табір.

— А коли так, то просимо дуже! Ми гостям завжди дуже раді! Опровадимо вас по таборі та покажемо все.

Ввійшов отже Ведмідь у табір, а сестрички ішли з ним. Підійшли вони під щоглу, а там побудоване із пaticтків, із глини, із кусочків барвного скла — маленьке місто. Із хатками, церквами, городами...

— А це що таке? — спитав Ведмідь.

— Це наші новачки побудували свою столицю.

— Овва! Таку маленьку! — і Ведмідь наступив на модель лапою, що й сестрички не вспіли його оборонити!

Побачили це новачки, збіглися всі біля щогли та стали гірко плакати. Здивувався Ведмідь.

— А чого це вони плачуть?

— Бо ви знищили їх працю! Вони багато напрацювалися над цим моделем! — відповіла суворо сестричка Командантка.

— Ну а чого ж вони збудували її таку слабеньку? — пробурмотів Ведмідь, ніби оправдувався, бо й справді йому стало дуже неприємно.

— А що там висить у вас на тому стовбурі без гілляк?

— О, це наш прапор на щоглі. Ми щоранку при молитві його вивішуємо, а щовечора здимаємо.

— Овва, я його й зараз зумію здіяти!
— і поки хтонебудь міг що сказати, Ведмідь вже дряпався вгору по щоглі. Налякалися сестрички, що табір залишиться без прапора, покликали всіх новачок та стали разом хитати щоглою: то в один бік, то в другий. А Ведмідь вже майже долазив до прапора, коли щогла так сильно хитнулася, що він мов галушка бебехнув вниз та впав простісенько на одне шатро. Щастя, що хоч нікого в ньому не було під цю пору!

Встав Ведмідь, ледве кісточки позбирав, то що-духу побіг засоромлений у ліс.

Зраділи всі в таборі, що немилого гостя позбулися. Коли ж другого ранку глип, а Ведмідь знову стоїть перед хвірткою та просить малу Оленку, що стояла на стійці:

— Будь ласка, впусти мене у табір!

Прийшли знов усі сестрички та питають:

— А чого це ви знов прийшли, пане Ведмедю?

— Прийшов спитати, чи не треба чого вам допомогти у таборі?

— Просимо! Ми гостям раді. Ось треба нам те шатро направити, що ви вчора його повалили!

Напружився Ведмідь, що сил стало, підпер шатро плечима та поставив. А кілки — то лиш легенько лапою махнув, зараз кожний глибоко у землю заходив.

— Дякуємо вам красно, пане Ведмедю. А тепер ходіть із нами на прогульку!

Ішли вони довго. Що потічок — то Ведмідь новачок через нього переносив, що огорожа — то понад неї пересаджував. Аж прийшли вони над глибокий яр. Приперся Ведмідь добре хребтом до дерева, що над яром стояло, повалив його, поклав впоперек яру і новачки пройшли ним, мов по кладці.

Повернулися новачки в табір, сіли до обіду, і Ведмедеві дали великий казан смачної юшки з крупами. А Ведмідь вихлепав його швидко та кудись погнався. Приходить через хвилину — та притаскав цілий пень дикого меду новачкам на закуску.

Зраділи новачки, подякували, а Ведмідь встав та каже:

— Думав я, що найсильніший я у всьому лісі, то й ніхто мені не рівня. А ось у вас я навчився, що ні до чого сила, коли не на добро вона служить. Спасибі вам отже за науку та дозвольте прошу, залишитись мені з вами в таборі!

Сестричка Командантка дозволила і Ведмідь залишився. Дозволяв новачкам їздити на собі, тягав великі сухі гіляки з лісу у кухню, стояв ніччю на стійці, а навіть (кажуть) раз запаливав святочну ватру...

написала: Леся Храплива
ілюструвала: Оля

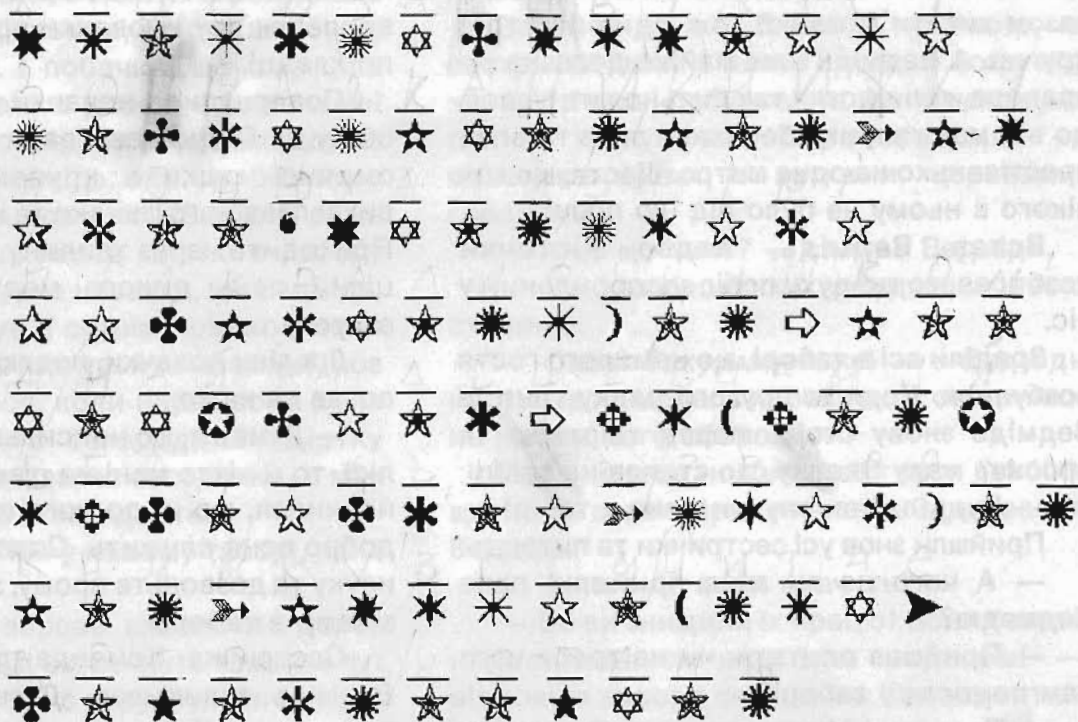

ШИФР

А
Б
В
Г
Г
Д
Е
Є
Ж
З
И
І
Й
К
Л
М
Н
О
П
Р
С
Т
У
Ф
Х
Ц
Ч
Ш
Щ
Ю
Я
Ь

- Що звірі роблять?
- Відчитай!

написала: Леся Храплива
ілюстрація: І. Савойка

ШУКАЙСЛОВО

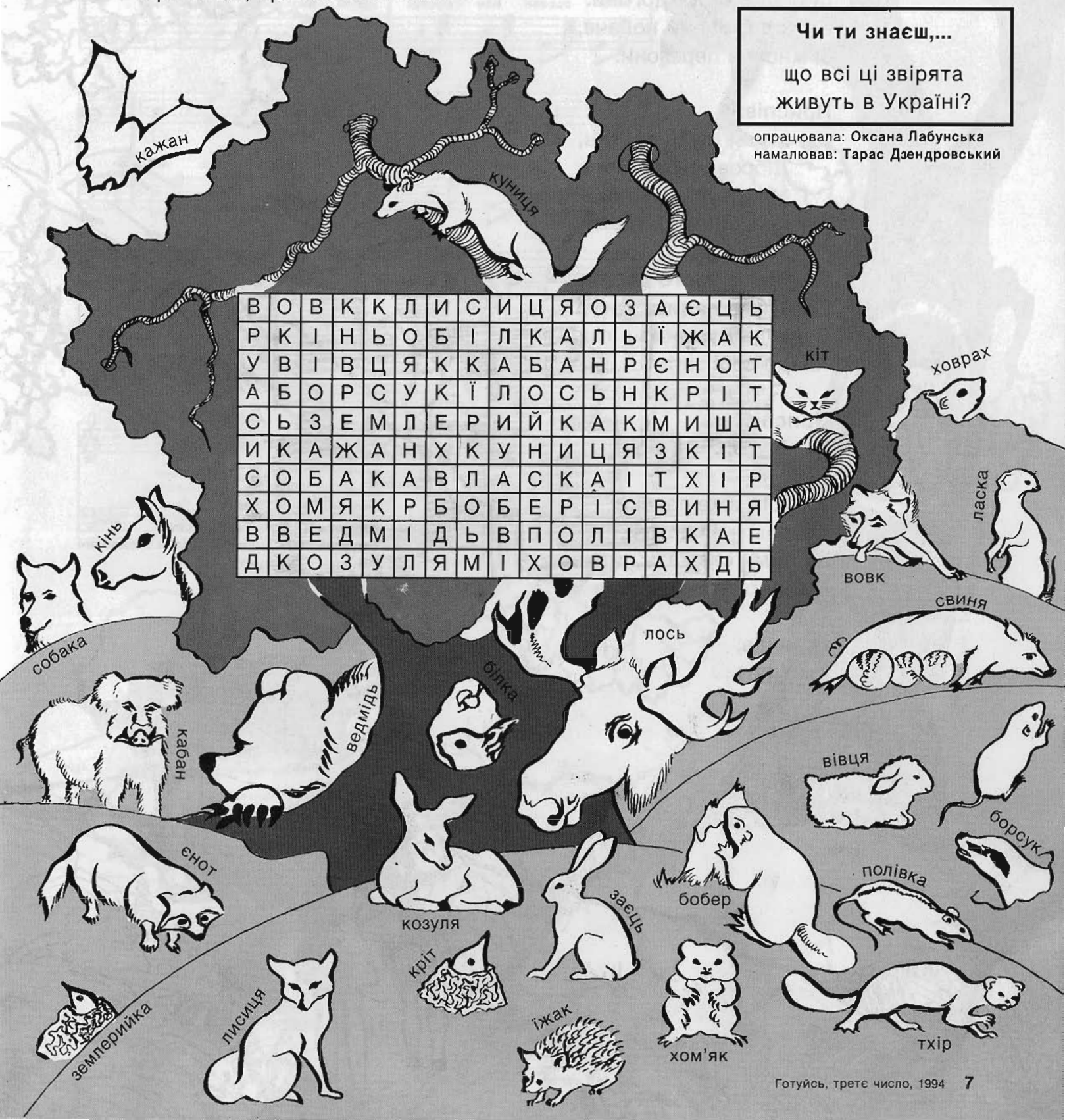
- Зі списку знайди слова у квадраті.
- Замалюй слова.
- Коли ти замалюєш всі слова буде декілька незамальованих місць.
- Випиши букви з незамальованих місць.
- Прочитай, що там написано.

Чи ти знаєш,...

що всі ці звірята живуть в Україні?

опрацювала: Оксана Лабунська
намалював: Тарас Дзєндровський

В	О	В	К	К	Л	И	С	И	Ц	Я	О	З	А	Є	Ц	Ь
Р	К	І	Н	Ь	О	Б	І	Л	К	А	Л	Ь	І	Ж	А	К
У	В	І	В	Ц	Я	К	К	А	Б	А	Н	Р	Є	Н	О	Т
А	Б	О	Р	С	У	К	І	Л	О	С	Ь	Н	К	Р	І	Т
С	Ь	З	Е	М	Л	Е	Р	И	Й	К	А	К	М	И	Ш	А
И	К	А	Ж	А	Н	Х	К	У	Н	И	Ц	Я	З	К	І	Т
С	О	Б	А	К	А	В	Л	А	С	К	А	І	Т	Х	І	Р
Х	О	М	Я	К	Р	Б	О	Б	Е	Р	І	С	В	И	Н	Я
В	В	Е	Д	М	І	Д	Ь	В	П	О	Л	І	В	К	А	Е
Д	К	О	З	У	Л	Я	М	І	Х	О	В	Р	А	Х	Д	Ь

ОСІННЯ НОВАЦЬКА ПІСНЯ

Прилетів бистрий вітер,
Гукнув нам наздогони:
— Ходи, малий новаче,
Зі мною в перегони.

Приспів:
Ідуть, ідуть орлята,
Дібровами, полями,
Мандрують навперейми
Із буйними вітрами.

В дуплі старого дуба
Сова вже ладить хату,
Ведмідь Бурмило в гаврі
Кладе собі загату.

Приспів:
Ідуть...

У вирій вже лелеки
Збираються летіти,
За ними стежать пильно
Малі орлята-діти.

Приспів:
Ідуть...

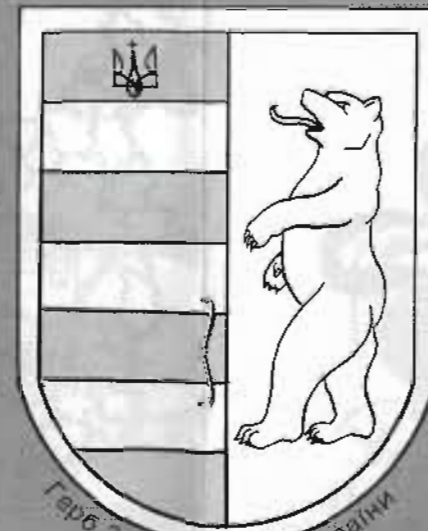

музика: Оксана Тарнавська
музичне оформлення: Мирон Юсіпович

ілюстрація: Тарас Дендровський

ЧИ ТО ПРАВДА ВЕДМЕДЮ,...

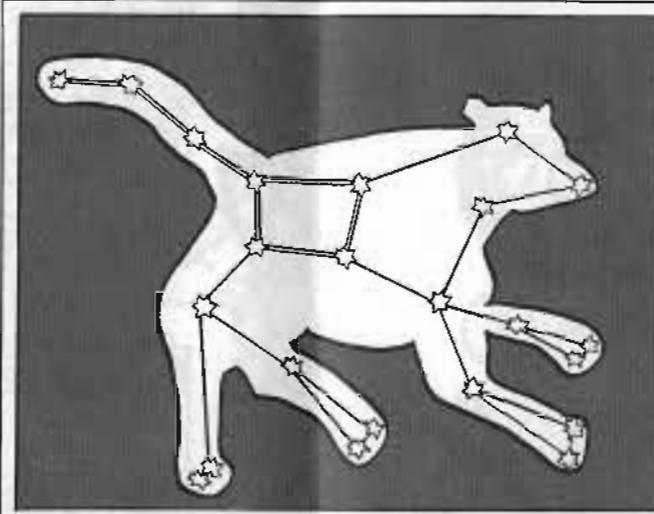

Герб Закарпатської України

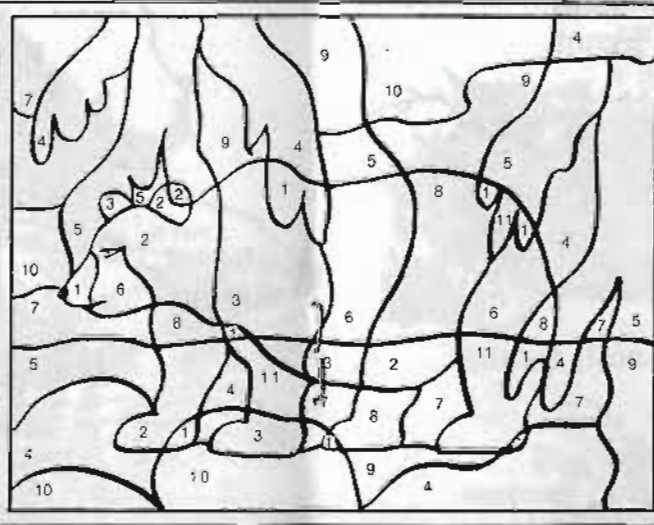
15-го березня, 1939 року Закарпаття проголосило свою незалежність. Мій прадідо, ведмідь з Закарпатських пісів є на гербі. Ми — ведмеді дуже горді з цього.

1. що ти вмєш мурликати, як кіт?
2. що твій слід подібний до слїда людини?
3. що ти дуже любиш їсти мед?
4. що ти боїшся укусів бджїл?
5. що ти взимку ссєш лапу бо ти голодний?
6. що ти є на державних гербах?
7. що ти цілу зиму спиш?
8. що ти нищиш дерева?
9. що ти є небезпечний?
10. що ти незграбний?
11. що ти любиш жити самїтником?
12. що ти є на небї?

•Прочитай запитання.
 •Прочитай відповіді.
 •Якщо відповідь є „так”, замалюй число чорним олівцем.
 •Якщо відповідь є „ні”, замалюй число зеленим олівцем.

„Велика Ведмедиця”

Одного разу на мене напав цілий рїй бджїл. Вони всі впустили свої колючі жала. Але я маю грубу шкіру і густу шерсть. І мені нічого не болїло.

Я великий пасун на мед. Весною і вліті у старих дуплавих деревах шукаю бджолиних гнїзд. В них є повно смачного меду. Прочитай про мої пригоди з медом на сторїнці 14 і 15.

На небї легко знайти 7 яскравих зірок. Вони розташовані, як віз. Біля них є й інші зірки. Цї менш яскраві. Але всі разом вони нагадують мою голову і ноги. Це сузір'я називають „Велика Ведмедиця”.

Я ще вмїю хрумкати, як свинка. Часом я воркочу, як голуб. І коли багато наїмся, бурмочу. Тому мене часом називають „Бурмило”.

Я добре бігаю. Коли я біжу я легко можу догнати людину. Я знаменито лажу по деревах. Я навіть можу ходити на задніх лапах. А коли дуже хочу то можу затанцювати.

Я ссу лапу не тому, що я голодний. Я з лапи злизую стару шкіру, яка мїняється на нову і дуже свербить.

Я люблю жити сам. Маю свій терен. На ньому тільки я полюю, відпочиваю, граюся. Я не терплю сусїдства інших ведмедїв.

Я накидаюсь на людину лише тоді, коли мене настрашать або загрожують життю моїх ведмежат.

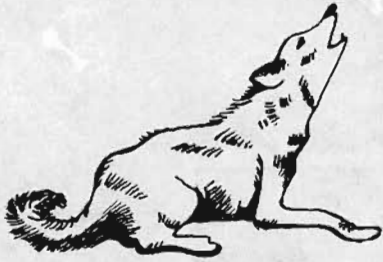
Я здираю кору з дерев. Але я це не роблю, щоб робити шкоду. Коли я здираю кору, я гострю свої кігті.

В зимі коли нема що їсти я лягаю спати. Я складаю собі вигїдне „ліжко” із галузок, трави та моху. Але, коли серед зими потепліє я прокидаюся. Тодї я виходжу зі сховища подивитися на світ.

Подивися на сторїнку 12. Там намальований мїй слід і слід людини.

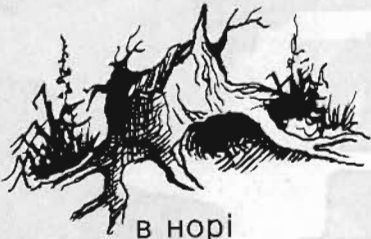
ХТО, ДЕ ЖИВЕ?

вовк

лисиця

в норі

хатки не має

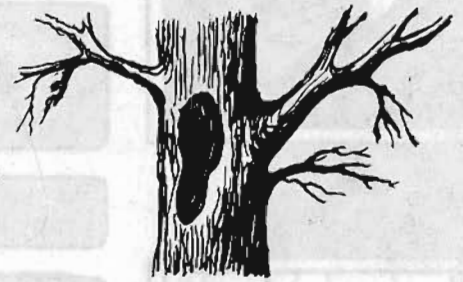
людина

білка

заєць

в дуплі

в лігві

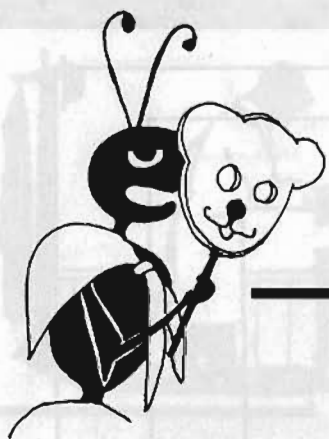
в барлозі, в гаврі

ведмідь

в будинку

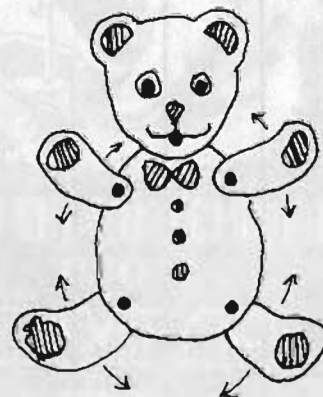
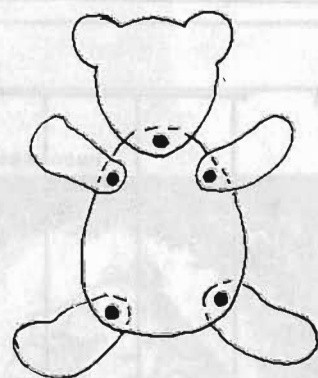
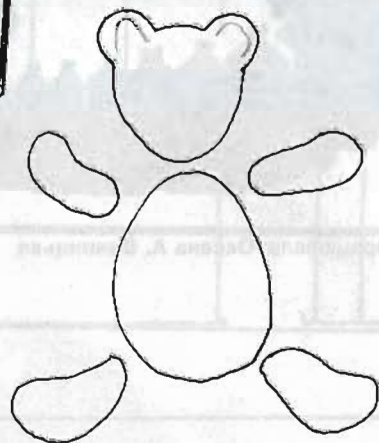

ЗМАЙСТРУЙМО ПАПЕРОВОГО ВЕДМЕДИКА

Потрібно: •кольоровий картоник або твердий папір
•металеві скріпки з округлими головками
•кусочки фільцу, білий клей, ножиці

- 1 → Витяти з картону ведмедячу головку, животик і 4 лапки.
- 2 → Приложити головку і лапки до тулуба так, щоби частинно покривали тулуб (передні лапки зверху, долішні — зі заду).
- 3 → Металеві скріпки перепхати і розігнути через подвійні частини так, щоби прикріпити головку і лапки до животика. (На голівці округла головка скріпки може бути ротиком-язиччком).
- 4 → З фільцу витяти і приліпити додатки: очка, носик, хвостик і т.п.

підготувала: Божена Федина

•ГОТОВИЙ ВЕДМЕДИК МОЖЕ РУХАТИ ЛАПКАМИ І ГОЛІВКОЮ

ЦЕ КАЗКА ПРО ВЕДМЕДЯ.

КАЗКА Є ВИГАДКА А НЕ ПРАВДА.

КАЗКА ПРО ВЕДМЕДЯ ДУЖЕ СМІШНА.

ТОДІ ПРОЧИТАЙ КНИЖКУ „КАЗКА-ВИГАДКА СМІШНА ПРО ВЕДМЕДЯ-ЛАСУНА.”

опрацювала: Оксана А. Винницька

КОШТ КНИЖКИ — \$3.75
Книжку можна замовити в:
“ARKA WEST”
2282 Bloor Street West
Toronto, Ontario, CANADA
M6S 1N9

КАЗКА Є ПРО ВЕДМЕДЯ, ЯКИЙ ДУЖЕ ЛЮБИВ ЛАСУВАТИ МЕДОМ.

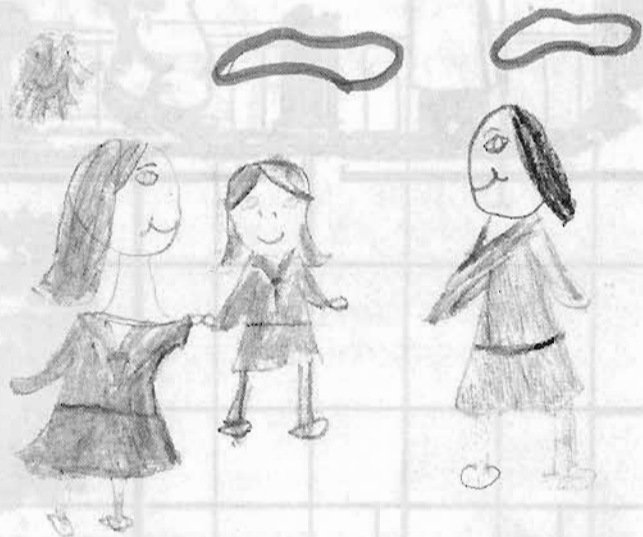
ДОПОМОЖИ ВЕДМЕДІВІ ЗАЙТИ ДО ДЕНТИСТА.

ОДНОГО РАЗУ ТОМУ ЩО ВІН БІВ БАГАТО МЕДУ ЙОГО ДУЖЕ ЗАБОЛИВ ЗУБ.

НОВАЦТВО В КАНАДІ

Ми — новачки з Торонта і ми є кузинки. Ми любили табір „Бюфорові наліпки” бо табір був дуже гарний і приємний. Ми поїдемо знова на табір на другий рік, бо ми любимо вогники і бути з другими новачками і сестричками.

новачка Александра Мулькевич
новачка Іра Ключовська
станція Торонто

Мій рій називається „Орлики”. Ми вже мали два спільні плавання. Перший раз ми були у **Norseman** а тоді у **Centennial**. Я люблю плавання. Мені дуже подобається нуркувати і скакати у воду. Я стрінула свою товаришку Роксолян. Було трошки голосно але мені було дуже приємно.

Готуйсь!

новачка Оленка Горбач
рій „Орлики”, станція Торонто

НОВАЦТВО В УКРАЇНІ

Великим святом для станиці м. Івано-Франківськ стало освячення новацької домівки. Усі новаки й новачки, їхні впорядники чекали його з великим нетерпінням. Ох і клопотів було з впорядкуванням кімнат домівки. Все хотілося зробити вчасно, а саме до 30-го жовтня, 1993р. Цей день виявився напрочуд чудовим, теплим, сонячним. Ми пластуни новаки прийшли найскоріше. Правда наші братчики і сестрички мали трохи з нами забави бо ми хотіли грати в різні ігри.

Ось прийшла довгоочікувана хвилина. На освячення був запрошений о. Р. Левицький. Він відправив Службу Божу, а потім освятив кожную кімнату.

Ми отримали чудові подарунки — образки, на згадку про цей день, а наші братчики і сестрички — гарні книжечки, які будемо читати разом.

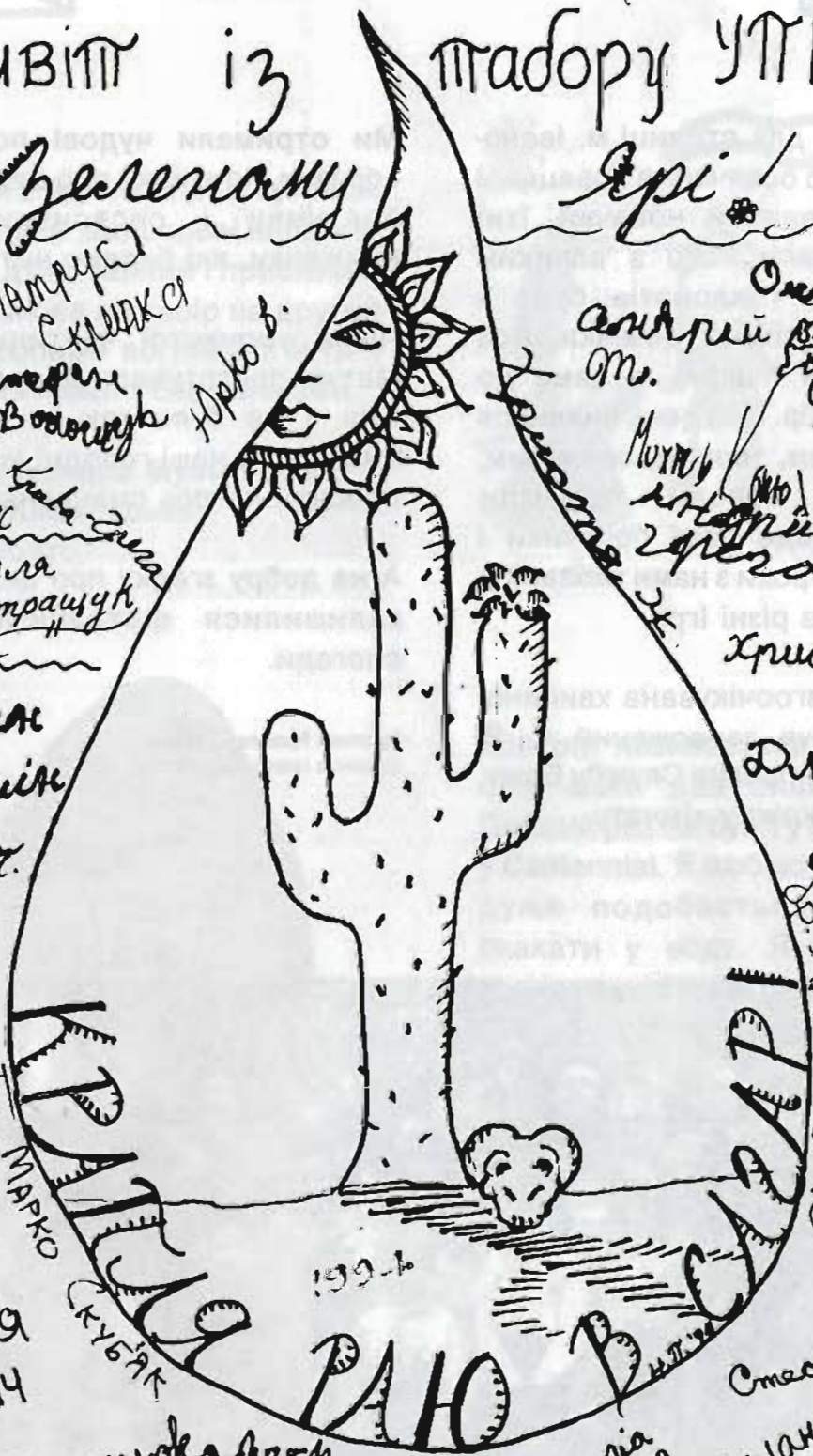
Після урочистої частини наші любі Матусі приготували для нас солодкий стіл. І це було так доречно і дуже смачно, бо наші голодні животики вже просили чогось смачненького.

А на добру згадку про цей день у нас залишилися фотознімки і гарні спогади.

братчик Ярослав Танчак
станція Івано-Франківськ

ПРИВІТ із табору УТН на
Зелену Ері!

Ніна П.
с.с. Мамуся
Скрипка
Водолюб
Арко В.
Барак
с.с. Наталія
Петрачук

Олена Б.
Андрій
Михайло
Ірина
Зреша
Христинка
Скрипка
Дмитро

Саша
Лариса
Катерина

Оліга
Нарма
Куріш

с.с. Марія
с.с. Анна
с.с. Ірина
с.с. Катерина
с.с. Ольга
с.с. Тетяна
с.с. Марина
с.с. Світлана
с.с. Людмила
с.с. Валентина
с.с. Анастасія
с.с. Катерина
с.с. Марія
с.с. Анна
с.с. Ірина
с.с. Катерина
с.с. Ольга
с.с. Тетяна
с.с. Марина
с.с. Світлана
с.с. Людмила
с.с. Валентина

Стефан
Меланя
Красна
Олена
Зреша
Марія
Куріш
Саша
Лариса
Катерина

Марта
Знаменка
Зреша
Наталія
Катерина
Марія
Людмила
с.с.
Меланя
Красна
Олена
Зреша
Марія
Куріш

Михайло
Ірина
Зреша
Христинка
Скрипка
Дмитро
Оліга
Нарма
Куріш
Саша
Лариса
Катерина

ГОТУЙСЬ

Журнал пластового новацтва
Виходить 6 разів в рік
Видає Головна Пластова Булава

HOTUYS

a Ukrainian Bi-monthly
Magazine for Children
published by Plast Publishing

PLAST PUBLISHING INC.

2199 Bloor Street, West,
Toronto, Ont., M6S 1N2, Tel.: 416-769-7855

PLAST UKRAINIAN YOUTH ORGANIZATION, 144 SECOND AVE., NEW YORK, NY 10003

Редактор: пл. сен. Оксана А. Винницька-Юсипович

Співпрацівники: пл. сен. Христя Желтвай
ст. пл. Галина Потюк
пл. сен. Божена Федина
пл. сен. Марта Фіголь

Передруковані матеріяли:

- ст. 4-5 — „Казка про ведмедя”, Леся Храплива (Готуйсь, 6(36) червень, 1957)
ст. 6 — „Хтось забув у лісі”, Леся Храплива, ілюстрація: І. Савойка (Готуйсь, 8(89) жовтень, 1961)
ст. 8-9 — „Осіньна новацька пісня”, музика: Оксана Тарнавська (Готуйсь, 9(130) листопад, 1967)

З друкарні Мирона Баб'юка

1525 Emerson Street
Rochester, N.Y. 14606
Tel.: 716-458-2133

Матеріяли опрацьовані на підставі:

- ст. 7 — Корнєєв, О.П. (1985). Розповіді про звірів. Київ: Радянська школа
ст. 10-11 — Time-Life Films, (1976). Bears and Other Carnivores. (Wild, Wild World of Animals.) Бачинський, Л. (1955). „Король українських звірів”. Готуйсь, 8(18).
Ведмідь Бурмило. (1964).
„Про що звірі пишуть”. Готуйсь, 3(94).

Щира подяка пл. сен. Іроїді Винницькій та ст. пл. Оксані Лабунській за допомогу при виготовленні цього числа.

Щира подяка Академії друку (колишньому Українському поліграфічному інституту) Ім. І. Федорова у Львові, кафедрі Оформлення і ілюстрації книг.

Ілюстрації:

обкладинка — Сергій Лем'якін і новак Юліян Кривоніс, гніздо „Карпатські Звірі”, Торонто, Канада.

Річна передплата для не-членів Пласту
\$25.00 амер. дол.;
ціна одного примірника — \$4.50 амер. дол.

„ГОТУЙСЬ”
Ч.П. 3 (430) третє число, 1994
Інтернаціональне стандартно-серійне число
(ISSN) 00468061

ВІДГАДКИ:

ст. 2-3 — 11 ведмедиків + твій ведмедик

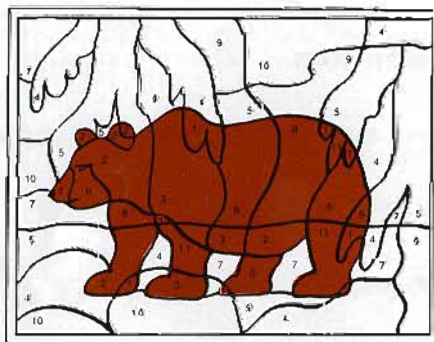
ст. 6 — Хтось забув у лісі
З образками книжку.
Пронюхали звірі —
Підкралися нишком.

А найбільше вчений
Ведмідь між звірями,
Книжку всім читає...
Догори ногами!

ст. 7 — Король українських звірів — ведмідь.

ст. 12 — Вовк живе у лігві.
Людина живе в будинку.
Заць хатки не має.
Ведмідь живе в барлозі або в гаврі.
Лисиця живе в норі.
Білка живе в дуплі.

ст. 10-11

Non-Profit Org.
U.S. Postage
PAID
Rochester, N.Y.
Permit No. 466

.S.

сторінка	ЗМІСТ	читання	гра	музика, спів	майстрування
2	„Скільки”		●		
3	„Знайди — Замалюй”		●		
4	„Казка про ведмедя”	●			
6	Шифр	●	●		
7	Шукайслово		●		
8	„Осілля новацька пісня”			●	
10	„Чи то правда ведмедю...”	●	●		
12	„Хто, де живе?”		●		
13	Змайструймо				●
14	„Казка-вигадка смішна про ведмедя-ласуна”		●		
16	Новацтво в Канаді	●			
17	Новацтво в Україні	●			
18	Привіт з С.Ш.А.	●			
19	Відгадки		●		